

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๕

พระราชบัญญัติ

บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๐๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๑ ธันวาคม พ.ศ. ๒๕๐๕

เป็นปีที่ ๑๗ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยบรรษัท-
เงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

เล่ม ๗๕ ตอนที่ ๑๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๕

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้
โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาร่างรัฐธรรมนูญในฐานะ
รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
บรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย (ฉบับที่ ๒)
พ.ศ. ๒๕๐๕”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกความในมาตรา ๒๓ แห่งพระราช
บัญญัติบรรษัทเงินทุนอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๕๐๒
และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“มาตรา ๒๓ ในกรณีที่รัฐบาลจะค้าประกันเงินกู้ที่บรรษัท
กู้ยืมจากธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ
หรือจากแหล่งกู้ยืมอื่นใดในต่างประเทศ ถ้ายอดรวมแห่งต้นเงินกู้
เหล่านั้นทั้งต้นที่รัฐบาลค้าประกันยังค้างอยู่กว่าสองร้อยล้านบาท
เมื่อคำนวณเป็นเงินตราไทย หรือการค้าประกันเงินกู้จะเป็นผล
ให้ยอดรวมนั้นมีจำนวนสูงกว่าที่กล่าวนี้เมื่อคำนวณเป็น
เงินตราไทยแล้ว ก็ห้ามมิให้มีการค้าประกันอีก การคำนวณ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

เล่ม ๗๘ ตอนที่ ๑๑๐ ราชกิจจานุเบกษา ๑๕ ธันวาคม ๒๕๐๕

เงินตราต่างประเทศเป็นเงินตราไทยนั้น ให้ใช้อัตราปรัวรรต
ในวันใช้บังคับสัญญากู้ยืมเงินรายที่จะค้าประกัน ”

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ส. ธนะรัชต์

นายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่
ในขณะนั้นการประกอบอุตสาหกรรมมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับการ
ส่งเสริมมากยิ่งขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ
จึงจำเป็นต้องขยายวงเงินค้ำประกันเงินกู้ที่บรรษัท ฯ พึงจะได้มาจากธนาคาร
ระหว่างประเทศ เพื่อการบูรณะและวิวัฒนาการ หรือจากแหล่งกู้ยืมใด
ในต่างประเทศ เพื่อให้ยอดรวมแห่งต้นเงินกู้ยืมเพิ่มขึ้นเพียงพอ
เพื่อส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมส่วนเอกชนในราชอาณาจักรให้กว้าง-
ขวางยิ่งขึ้นพอแก่ความต้องการในขณะนั้น